

faran servir en la vida quotidiana.

ENTRE GUERRES

Després d'un triomf del modernisme on hi hagué un retorn al classicisme, havent passat la primera guerra Mundial i la Revolució Soviètica amb tots els canvis socials i polítics que això implica; s'arriba als anys vint. Dècada on la dona trenca amb una sèrie de normes: s'escurcen la faldilla fins a destapar el genoll, es talla el cabell a l'estil "garçon", desapareix la cotilla. La línia triomfa sobre la forma.

Els abrics, gavardines i vestits sastres imiten els masculins. Coco Chanel amb els seus vestits sastre, fou una de les capdavanteres a fer vestir la dona comodament. Són els anys de la "disbauxa".

La moda masculina també tendeix cap una major comoditat. Les americanes són curtes i cenyides al malucs, els pantalons són amples i l'armilla és sovint substituïda per un pollover. La gorra, característica del proletariat, és portada com més va, més per tothom. Es pot dir que comença una major igualació de la forma del vestir entre les diferents classes socials, encara que els teixits i el tall seran molt diferents.

Després del crack del 29 i la consolidació dels règims feixistes la moda torna cap a unes vies més conservadores encara que a tota una sèrie de tabus ja no s'hi tornarà mai més.

Des d'un punt de vista tècnic apareixen noves fibres com el niló, la poliamida, l'angorina, etc... Un cop més Coco Chanel amb ganes de provocar introdueix els pantalons per anar per casa.

S'IMPLANTA EL PRÉT-A-PORTER

Els anys 60 és una dècada revolucionària, on la joventut entra com a col·lectiu a ocupar un lloc de protagonisme històric (Maig del 68) i com a tal tindrà una pròpia moda. Són anys d'un cert benestar econòmic que fan sorgir grups contestataris en front a la societat establerta i les seves normes. Un d'aquests és el moviment Hippie que defensa que cadascú vesteixi com vulgui però que implantarà unes opcions que molt aviat seran adquirides per la societat existent. Això també passarà amb la moda folk i l'anomenada moda Mao -jaqueta i camisa de coll alt, sense solapes i tancades per

DELS QUARANTA ALS SEIXANTA

Un cop acabada la guerra, no va succeir com al final de la primera, és a dir, el sorgiment d'un cert conservadurisme en el vestir. La influència nord-americana fou molt forta, tant pel vestir masculí com femení. Això correspon a la preponderància que els EE UU tingueren com a gran potència després de la guerra.

En quan a la indumentària masculina veiem que presenta unes característiques militaritzans i com hem dit una influència nord-americana rebuda a través del cinema. Aquesta moda es basa amb americanes llargues, pantalons rectes i la quasi desaparició del capell.

En el món de la moda femenina hi seguim trobant innovacions com és l'implantació del pantalon i l'us de les mitges de niló entre altres coses.

París ha deixat d'ésser l'únic centre de moda i ha de competir amb Londres i Florència a Europa i amb Nova York a Amèrica; donant un aire internacional a la moda. D'altra banda hi ha l'implantació de la Televisió que arriba a un públic més nombrós i al mateix temps.

En aquests anys els models preconitzats pel gran creador Christian Dior tingueren molta transcendència. En la primera dècada tenim el model New Look que és un retorn a una dona més clàssica i convencional amb la conseqüent

davant- que surt com admiració a la Revolució Cultural portada per Mao a Xina i que seguidament és adoptada per la moda oficial.

També són els anys de l'implantació del prêt-a-porter, és a dir, el vestit com a objecte de consum i la moda com a fenomen interclassista i massiu que don lloc a la creació de l'indústria de la moda. Mentrestant l'alta costura queda per un públic més selecta i fins i tot capdavanter en la moda.

En general es tendeix cap a una indumentària més informal en el cas de l'home; amb l'eliminació de la corbata, camises de colors, pantalons texans...

El 1970 apareix la moda unisex. Són els anys de la mini, seguida de la midi i finalment la maxi-faldilla que provoquen tantes reaccions. També és l'època dels característics pantalons acabats amb pota d'elefant.

Al mateix temps ja es comença a tornar a unes formes de vestir més convencionals i conservadores. Encara que segueixen vigents, i ara per sempre, totes les altres modes aparegudes durant aquests anys. Que a part dels hippie, els folk, hi ha la moda punk basada amb el cuir, els new-wave amb el retorn als anys cinquanta, els new-look i una gran quantitat de noves modes minoritàries.

incomodat i impediment per portar una vida pràctica -es porten les faldilles estretes (tub) i els jerséis cenyits i escotats-

El 1956 Dior escurça la faldilla i puja la cintura en un retorn a línia princesa, es torna cap una moda més pràctica.

I AVUI

En aquests darrers anys s'ha confirmat la tendència progressiva cap una imatge elegant i convencional de la persona seguint amb una evolució constant de la moda.

No s'ha abandonat les conquestes d'anticonvencionalitat i comoditat en el vestir aconseguides anys anteriors. I segueix amb les formes de vestir seriades on es valora la qualitat i la firma del disseny fent arribar una certa qualitat a un nombre més gran de persones que no ho feia l'alta costura, quedant aquesta com a llançadora d'idees importables que preparen el terreny per a la indumentària del següent any.

Encara que hi ha unes línies de moda, avui la gent vesteix com vol i segueix estant dintre dels grans canons de la moda, malgrat no estar dins la moda del moment.

MODA?

MODA. f. 1. indum. a. Ús social que condiciona la indumentària segons unes normes preestablertes que varien d'acord amb l'època i la civilització.

Diccionari de la llengua catalana, Enciclopèdia catalana.

MODA. f. Uso pasajero en materias de trajes y costumbres... Pequeño Larousse ilustrado

MODA. f. Ús passatger i intens, determinat pel gust general d'alguna cosa.

Diccionari de la llengua catalana Albertí.

MODA. Ús, corrent, preferència, estil, costum, pràctica, gust.

Diccionari sinònims i antònims. S. Pey

MODA. (Del fr. mode, y este del lat. modus, modo, manera) f. Uso modo o costumbre que está en boga durante algún tiempo, o en determinado país, con especialidad en los trajes, telas y adornos. Entiéndese principalmente de los recién introducidos.

Diccionario de la Real Academia Española.

MODA. f. // 1. Ús passatger que regula la manera de vestir-se, de construir, de viure, etc., segons el gust del moment; cast. moda. (...) Seguir la moda. Vestir-se o portar-se d'acord amb l'ús i el gust del moment. Anar de moda o a la moda. Seguir la moda. Passar de moda. Caure en desacord amb la moda actual. (...) // 2. Manera particular de vestir, d'obrar, etc.

Ref. - a/ "Lo que és moda, no incomoda", vol dir que hi ha persones, sobretot dones, que sols per anar de moda s'aconhorten de portar coses incòmodes.

b) "Moda là que m'acomoda". Ho diu el qui no es subjecte als capricis de la moda.

c) "Casar a gust i vestir a la moda" (...) d) "Les modes són la perdició de les cases"; "Les modes fan tornar als rics pobres".

Con.: mod. (or; bal.), moda (val) Etim.: del fr. mode, 'manera' Diccionari català, valencià, balear. Alcover.

